

A kutyaküldő tudós pásztor és a gazda

Élt a múlt század második felében Karcsán egy Hervai nevű pásztor, akiről sok csodálatos történetet beszéltek. Többek között értett a veszett kutya kigyógyításához is, de az egészséges kutyát meg is tudta rontani. Az ilyen állatokat hatalmában tartotta. Ha ráeresztette őket ellenségeire vagy azok barmaira, a kiszemelt áldozat megveszett és nyomorultul elpusztult. Félték is a falubeliek tőle, nem is mert senki belekötni.

Egyszer egy jáger az öreg szeme láttára lelőtte nyájórző kutyáját, beledobta a Dunába. Haragra lobbant Hervai, midőn hű pajtása kilehelte páráját, s megfenyegette a vadászt:

– Megállj, előbb Pestre érsz te, mint ez a kutya!

Nem is mert a vadász vele sokat okoskodni, mert tudta, hogy az öreg szavatartó ember és olyan földöntúli hatalma van az emberek fölött, hogy bárkit képes megrontani. Ijedtében egyenesen elfutott a csendőrségre és jelentést tett, hogy mivel fenyegette meg Hervai. A csendőrök meg is hívták az öreget és figyelmeztették, hogy a jágerrel ne merjen semmit sem csinálni, mert ha annak a legkisebb baja történik, ő lesz érte a felelős. Ennek köszönhette a jáger az életét, mert ha nem szalad el a pandúrokhöz, az öreg bizonyára be is váltotta volna a szavát.

Végül azonban mégis csúnyán ráfizetett a mesterségére az öreg Hervai. Valami miatt összeveszett egy Gódány nevű síposkarcsai gazdával. Pár nap múlva veszett kutya szaladt be Gódány udvarára, és egyenesen az istálló felé vette útját. Szerencsére a házbeliek idejében észrevették a veszedelmet. Így mielőtt az állatokban kárt tehetett volna, beszorították az istálló két ajtaja közé, ahol vasvillával agyonszúrták. Gódány rögtön gyanította, ki küldte házára a veszedelmet. Megparancsolta a házbelieknek, hogy vigyék ki a dögöt a gyepre és égessék el. A furfangos gazda így akarta megtudni, hogy az öreg uszította-e rá a veszett kutyát. Mert ilyen esetben úgy lehet a gonoszt visszatromfolni és megtudni, hogy ki volt a bűnös, ha a kutyát elégetik. Ugyanis a tetem elégetésével az értelmi szerzőnek a nyaka ki fog pattogni, a bőre lehámlik, mintegy rajta is kiütnek az égési sebek.

Úgy is lett. Midőn egy alkalommal az eset után találkozott a pásztorral, vörös és kipattogott volt a nyaka. Hogy Gódányt meglátta, csak ennyit mondott neki:

– Egyen meg a fene, ti mégis többet tudtok mint én!

Ezután az eset után az öreg Hervai mind betegebb lett, s rövidesen meg is halt.